

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1075/2018
04.10.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Радослава Петровића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милорада Михаиловића, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Врбасу Кв 320/18 од 02.08.2018. године, у седници већа одржаној дана 04.10.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милорада Михаиловића, поднет против правноснажног решења Основног суда у Врбасу Кв 320/18 од 02.08.2018. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Врбасу 7Куо 7/18 од 11.05.2018. године, утврђени су трошкови поступка настали ангажовањем адв. Милорада Михаиловића као браниоца по службеној дужности окривљеног АА, у износу од 17.250,00 динара и наложено рачуноводству суда да наведени износ исплати адв. Милораду Михаиловићу у року од 60 дана од правноснажности решења.

Решењем Основног суда у Врбасу Кв 320/18 од 02.08.2018. године, уважењем жалбе Основног јавног тужиоца у Врбасу број КТО 532/17 КТ 779/17 од 18.05.2018. године, преиначено је решење Основног суда у Врбасу 7Куо 7/18 од 11.05.2018. године, тако што је одбијен као неоснован захтев адвоката Милорада Михаиловића за накнаду трошкова за одбрану окривљеног АА.

Против правноснажног решења Основног суда у Врбасу Кв 320/18 од 02.08.2018. године, адвокат Милорад Михаиловић поднео је захтев за заштиту законитости у својству браниоца по службеној дужности окривљеног АА, због повреде закона –члан 441. став 1. тачка 4) ЗКП учињене, према наводима захтева, одбијањем захтева браниоца за накнаду трошкова поступка услед погрешног става другостепеног суда да бранилац по службеној дужности нема право да поднесе молбу за условни отпуст окривљеног, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев основан и донесе пресуду којом се решење

Основног суда у Врбасу Кв 320/18 од 02.08.2018. године преиначава и утврђују трошкови кривичног поступка настали ангажовањем адвоката по службеној дужности Милорада Михаиловића као браниоца окривљеног АА у износу од 17.250,00 динара.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП таксативно су наведени разлози – повреде одредаба ЗКП због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени.

Према одредбама члана 74. ЗКП права и дужности браниоца по службеној дужности трају док постоје околности због којих је, у случајевима обавезне одбране таксативно наведеним у тој законској одредби и сагласно одредбама члана 76. ЗКП, окривљеном постављен бранилац по службеној дужности, а најдуже до правноснажног окончања кривичног поступка.

Како из наведених законских одредаба произилази да бранилац по службеној дужности након правноснажног окончања кривичног поступка против окривљеног није овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажне одлуке суда и да бранилац, по изричитом овлашћењу окривљеног, у сваком случају захтев може поднети искључиво у име и у корист окривљеног, а не у своје име и због повреде закона на његову штету, као што је овде случај, то је по налажењу овог суда предметни захтев за заштиту законитости поднет од неовлашћеног лица и стога недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић